

**ปัจจัยที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลิศจังหวัดพระดบ**

Factors affecting learning strategies of Matthayomsuksa 3 students under Loei primary educational
service area office using the multilevel analysis

พิพัฒน์พงษ์ สมใจ ภัทราพร เกษสังข์ นฤมล ศักดิ์ปกรณ์กานต์¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระระดับนักเรียน และตัวแปรอิสระระดับโรงเรียนกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 2) ศึกษาตัวแปรอิสระระดับนักเรียนที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลิศจังหวัดพระดบ 3) ศึกษาตัวแปรอิสระระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้และสัมประสิทธิ์การถดถอย(Slope) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา (ขยายโอกาสทางการศึกษา) จำนวน 55 คน ครูที่ปรึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 55 คน และนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1,190 คน จำนวน 55 โรงเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น จำนวน1,300 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบ2 ขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ตัวแปรที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป คำนวณหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ ความโด่ง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และทำการวิเคราะห์พระดบด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปSPSS ผลการวิจัยพบว่า:

1. ตัวแปรอิสระระดับนักเรียนที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียน การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต และเจตคติทางการเรียน ตัวแปรอิสระระดับโรงเรียน ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คุณภาพการสอนของครู ขนาดของโรงเรียนอัตราส่วนของครูต่อนักเรียน ที่ระดับ.05 ได้แก่ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ในโรงเรียน บรรยากาศทางการเรียนระดับการศึกษาของผู้บริหาร และประสบการณ์บริหารของผู้บริหาร
2. ตัวแปรอิสระระดับนักเรียนที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่ เจตคติทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองทาง การเรียน การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง
3. ตัวแปรอิสระระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตัวแปรอิสระระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู และตัวแปรที่ส่งผลต่อสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรเจตคติทางการเรียน ที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ได้แก่ อัตราส่วนของครูกับนักเรียนซึ่งส่งผลทางบวก

คำสำคัญ: การวิเคราะห์พระดบ ยุทธศาสตร์การเรียนรู้

¹มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

²รองศาสตราจารย์ ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Abstract

This research aimed : 1) to find out the relationship between the independent variables of student level and the school level and the Mattayomsuksa 3 students' learning strategies, 2) to investigate the student level independent variables affected their learning strategies, 3) to acquire the independent variables of the school level affected the learning strategies and regression coefficients (slope). The two-stage random sampling was employ for 1,300 research samples which consisted of 55 administrators, 55 the students' advisers and 1,190 Mattayomsuksa 3 students from 55 schools under Loei Primary Educational Service Area Office. The research instrument for data collection was a questionnaire which earned data were analyzed to obtain frequency, percentage, mean, standard deviation, coefficient of variation, Pearson's product moment correlation coefficient and multi level analysis by HLM. The findings showed as follows :

1. The independent variables of the student level which were positive relation to learning strategies with the statistical significance at .01 level were the self efficacy perception of learning, parental support for learning, achievement motivation, future orientation and attitude towards learning. The school level independent variables which were positive relation to the learning strategies with the statistical significance at .01 level were the child –centered learning, quality of instruction, school sizes and the ratio of teachers to students. The school level independent variables which were positive relation to the learning strategies with the statistical significance at .05 level were the academic leadership, learning resources, learning classroom atmosphere, administrator's education level and the administrative experiences.

2. The student level independent variables affected the learning strategies of Mattayomsuksa 3 students with the statistical significance at .01 level were the attitude towards learning, achievement motivation, self – efficacy perception of learning and parental support for learning.

3. The classroom level independent variables affected the learning strategies with the statistical significance at .01 level was the child – centered learning. And the classroom level independent variables affected the learning strategies with the statistical significance at .05 level was the quality of instruction. The ratio of teachers to students was found that it affected the regression coefficients of the attitude toward learning practice which affected on student learning strategies with the statistical significance at .05 level.

Keywords: multi level analysis, learning strategies

ความเป็นมาของปัญหา

แผนการพัฒนาศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ 2545) ได้กล่าวถึงคุณภาพการศึกษาของไทยว่าค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของหลายๆ ประเทศในระดับเดียวกัน เด็กและเยาวชนไทย ยังไม่ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพความสามารถทางวิชาการ ยังไม่ได้มาตรฐาน ขาด

การปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เช่น การใฝ่รู้ใฝ่เรียน การคิดวิเคราะห์ และการให้เหตุผลในการแก้ปัญหา ความมีระเบียบวินัยและความซื่อสัตย์ เป็นต้น จึงเป็นผลทำให้คุณภาพการศึกษาของไทยต่ำ

ซึ่งการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้ประสบผล สำเร็จในการเรียนหรือทำงานให้ประสบผลสำเร็จนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับเขavnปัญญา หรือระดับสติปัญญาเพียงอย่างเดียวแต่สิ่ง

สำคัญที่น่าจะเกี่ยวข้องกับผู้เรียนอาจ ได้แก่ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ความสนใจในการเรียนชาวนับปัญหาซึ่งสอดคล้องกับลินแกรนด์ (Lindgren, 1969 อ้างถึงใน ณัฐวรรณ กาบคำ, 2551) กล่าวว่านักเรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ร้อยละ 33 ความสนใจในการเรียนร้อยละ 25 เชี่ยวชาญร้อยละ 15 และตัวแปรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องร้อยละ 27

นับแต่มีการตื่นตัวเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุดในระบบ การเรียนรู้ นักการศึกษาไทยก็ให้ความสนใจกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนมากยิ่งขึ้นโดยที่ครูจะต้องมีกระบวนการและวิธีการสอนที่หลากหลาย ซึ่งเป็นจุดเน้นของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 24 สอดคล้องกับวินสไตน์และรอดเจอร์ (Weinstein & Rodger, 1985 อ้างถึงใน สุขุม ตังประพฤทิกุล 2544) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนจะต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงยุทธศาสตร์การเรียนรู้ให้เหมาะสมกับตนเอง

การประเมินคุณภาพผู้เรียนจากการประเมินการปฏิรูปการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา 2553) ในด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่จำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ วิชาการ ด้านทักษะการคิด ด้านทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการทำงาน และด้านลักษณะความเป็นพลเมืองดีพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 61.41-82.37) มีคุณภาพอยู่ในระดับแค่พอใช้ในทุกด้านด้านทักษะการคิดอยู่ในระดับดีเพียงร้อยละ 5.28 และ ด้านทักษะการแสวงหาความรู้ และทักษะการทำงานอยู่ในระดับต้องปรับปรุงมากถึง ร้อยละ 24.95 สอดคล้องกับผล การประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบสอง พ.ศ. 2549 - 2553 ที่พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ตามหลักสูตรต่ำ ด้อยทางด้านความคิดสร้างสรรค์ และขาดนิสัยการใฝ่รู้ใฝ่เรียน ซึ่งเป็นสมรรถนะพื้นฐานสำคัญของคนในสังคมผู้เรียนมีแนวโน้มเป็นเด็กดีมีความสุข แต่ไม่เก่งเท่าที่ควร (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2552)

ปัญหาที่นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน เป็นปัญหาที่วงการศึกษาค้นคว้าหาแนวทางแก้ไขกันอยู่ตลอดเวลา นับแต่ปรับปรุงวิธีสอนต่างๆ ของครูจนปัจจุบันมีผู้ให้ความสนใจ เกี่ยวกับตัวผู้เรียนว่าตัวผู้เรียนน่าจะมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนดังที่ คอร์ดเดอร์ (P.S.Corder, 1967 อ้างถึงใน อาวุธ วาจาสิทธิ์, 2533) ซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่กระตุ้นให้นักวิจัยหันมาให้ความสนใจเกี่ยวกับตัวผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลวิธี หรือยุทธศาสตร์ (Strategies) ที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้นี้เนื่องจากการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องทำเองผู้เรียนต้องมียุทธศาสตร์การเรียนรู้ของตนเองการส่งเสริมยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนรู้จากการเป็นผู้รับมาเป็นผู้สร้าง องค์ความรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตรงตามความ มุ่งหวัง (กรมวิชาการ 2539)

การศึกษาเอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้องจากที่กล่าวมา ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ กับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ ของนักวิจัยที่ทำการ ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้หลายๆคนพบว่าโดยการศึกษาความสัมพันธ์ ของตัวแปรต่างๆ กับยุทธศาสตร์ การเรียนรู้นั้น ส่วนใหญ่จะจัดรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรให้อยู่ในระดับเดียวกัน ซึ่งตามหลักความเป็นจริงตัวแปรเหล่านั้นเป็นข้อมูลพหุระดับ คือ มีทั้งข้อมูลในระดับตัวนักเรียนและระดับโรงเรียนซึ่งเป็นการบีบบังคับให้ตัวแปรที่อยู่ต่างระดับกัน เสมือนเป็นตัวแปรที่อยู่ในระดับเดียวกัน แล้วทำการ วิเคราะห์หาค่าโดยที่ไม่ได้สนใจในความแตกต่างระหว่างหน่วยของการวิเคราะห์ วิธีดังกล่าวจึงไม่สามารถคำนวณค่าความแปรปรวนภายในหน่วยหรือกลุ่ม จึงเป็นการละเลยการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่อยู่ต่างระดับกัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย โดยการวิเคราะห์หาค่าเพื่อที่ผลจากการศึกษาดังกล่าวจะสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการจัดการศึกษาแก่นักเรียนอย่างมีคุณภาพในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระระดับนักเรียนและตัวแปรอิสระระดับโรงเรียนกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาตัวแปรอิสระระดับนักเรียนที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย
3. เพื่อศึกษาตัวแปรอิสระระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ และสัมประสิทธิ์การถดถอย (Slope) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย จำนวน 106 คน ครูที่ปรึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยจำนวน 106 คน และนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย ซึ่งมีจำนวน 106 โรงเรียนมีจำนวนนักเรียน 2,656 คน โดยรวมเป็นจำนวนประชากรทั้งสิ้น 2,868 คน

กลุ่มตัวอย่าง

- 1.2.1 ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยจำนวน 55 คน
- 1.2.2 ครูที่ปรึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยจำนวน 55 คน
- 1.2.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1,190 คน

ขั้นตอนการวิจัย

การดำเนินการวิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้ววางแผนศึกษาความรู้เพิ่มเติมแนวคิดของยุทธศาสตร์การเรียนรู้ และการวิเคราะห์หาค่าสถิติ
- 2) สร้างเครื่องมือเพื่อ

ใช้ในการวิจัย) เก็บรวบรวมข้อมูล 6) การวิเคราะห์ข้อมูล และ 7) การสรุปและนำเสนอผลการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ และเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ในระดับนักเรียน ได้แก่ เจตคติทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียน การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง และระดับโรงเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู บรรยากาศทางการเรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ ขนาดของโรงเรียน อัตราส่วนของครูต่อนักเรียน ระดับการศึกษาของผู้บริหาร ประสิทธิภาพการบริหาร และความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรอิสระระดับนักเรียนระดับโรงเรียนและตัวแปรตาม ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย และค่าความเบ้ ความโด่ง
2. วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของตัวแปรอิสระระดับนักเรียน ระดับโรงเรียนกับตัวแปรตาม (ยุทธศาสตร์การเรียนรู้)
3. วิเคราะห์หาค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระระดับนักเรียน ระดับโรงเรียน ที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์หาค่าระดับซึ่งมีรูปแบบการวิเคราะห์ 2 ระดับคือ ระดับนักเรียนและระดับโรงเรียนด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป HLM (Hierarchical Linear Model)

ผลการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระระดับนักเรียนที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียน การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต และเจตคติทางการเรียน ตัวแปรอิสระระดับ โรงเรียนที่มี

ความสัมพันธ์ทางบวกกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่ การจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คุณภาพการสอนของครู ขนาดของโรงเรียน อัตราส่วนของครูต่อนักเรียน ที่ระดับ .05 ได้แก่ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร แหล่ง ทรัพยากรการเรียนรู้ในโรงเรียน บรรยากาศทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้บริหาร และประสบการณ์บริหารของ ผู้บริหาร

2. ตัวแปรอิสระระดับนักเรียนที่ส่งผลต่อยุทธ ศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่8 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่ เจตคติทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ความ สามารถของตนเอง

ทางการเรียน การสนับสนุนทาง การเรียนของผู้ปกครอง 3. ตัวแปรอิสระระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อค่า เฉลี่ยยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การจัดการ เรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตัวแปรอิสระระดับ โรงเรียนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.05 ได้แก่ คุณภาพการสอนของครูและตัวแปรที่ส่งผล ต่อสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรเจตคติทางการเรียน ที่ ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ได้แก่ อัตราส่วนของครูกับนักเรียนซึ่งส่งผล ทางบวก

อภิปรายผล

1. เจตคติทางการเรียนส่งผลต่อยุทธศาสตร์การ เรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่ง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากเจตคติทางการ เรียน เป็น ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่แสดง ออกทั้ง ทางบวกและทางลบต่อการเรียนที่ได้รับจากการเรียนรู้ซึ่ง เป็น ทั้งการให้ความสำคัญและคุณประโยชน์ทางการเรียนซึ่งถ้า นักเรียนมีเจตคติทางการเรียนที่ดีแล้วนั้น นักเรียนคนนั้นก็จะ มีความชอบในการเรียน และสามารถตั้งใจเรียนได้และจะทำ ให้ผลการเรียนของนักเรียนมีคุณภาพได้ดีมากยิ่งขึ้น ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวีณรัตน์ มณีวรรณ (2548)ที่

พบว่าเจตคติทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบ วกกับ ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวคนธ์ พิมพวงษ์(2553) ที่ พบว่าเจตคติทางการเรียนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและ ทางอ้อมต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนัก งานเขตพื้นที่ การศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การ เรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่ง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ถือว่าเป็นสิ่งจูงใจ ที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ กล่าวคือ ถ้าบุคคลปรารถนา ที่จะทำสิ่งใดให้สำเร็จนั้น คือ มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรค ต่างๆมากขึ้นสอดคล้องกับแนวคิดของแพรวพรรณพลีณภู (2542 อ้างถึงใน เสาวคนธ์ พิมพวงษ์ 2553) ที่ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่ามีความเกี่ยวข้องกับ การเรียนรู้ เพราะเป็นสิ่งที่คอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพลังใน การเรียนรู้ และมีความตั้งใจอย่างแรงกล้าที่จะกระทำ กิจกรรมให้ได้รับความสำเร็จ เห็นได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นสิ่งสำคัญที่มนุษย์พึงมีเพื่อจะได้มีจุดหมายในชีวิตมี ความหวัง มีความทะนุ ทานเพียงพอสู่ไปถึงจุดหมายที่ตั้ง ใจไว้ และจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความ สัมพันธ์ต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ สุวรรณ ประเสริฐ (2541 อ้างถึงใน เสาวคนธ์พิมพวงษ์,2553) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความ สัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการ เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กล่าวคือ นักเรียนที่ต้องการประสบความสำเร็จในการเรียนย่อมแสดง พฤติกรรมการเรียนที่ดี เช่น ตั้งใจเรียนและ ขยันหมั่นเพียร เพื่อที่จะได้รับผลการเรียนที่ดีเพื่อเป็นที่รักและชื่นชมของพ่อ แม่ครู อาจารย์และเพื่อน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวรรณ กาบคำ(2551) ที่พบว่าตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01

3. การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียน ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้ เนื่องจากการที่บุคคลรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียน จะทำให้ผู้เรียนตัดสินใจและเชื่อในความสามารถของตนเองด้านการเรียนว่าสามารถที่จะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้สอดคล้องกับทฤษฎีของแบนดูรา (Bandura, 1986 อ้างถึงใน เสาวคนธ์ พิมพวงษ์, 2553) ได้อธิบายว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นความเชื่อในความสามารถของบุคคลที่จะจัดการและกระทำด้วยแนวทางที่จะทำให้บรรลุความสำเร็จโดยอาศัยสถานการณ์ที่คาดหวังความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถได้มีอิทธิพลต่อบุคคลทั้งในด้านความคิดความรู้สึก การจูงใจตนเองและการกระทำ ข้อค้นพบที่ได้จากการทดสอบเชิงสาเหตุจำนวนมากได้สนับสนุนว่าความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุในการทำหน้าที่ของบุคคล กล่าวคือ ความเชื่อในความสามารถได้แปรผันอย่างเป็นระบบและคงเส้นคงวาในการสนับสนุนการจูงใจและการบรรลุความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิณรัตน์ มณีวรรณ (2548) ที่พบว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวคนธ์ พิมพวงษ์ (2553) ที่พบว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีอิทธิพลทางอ้อมส่งผ่านตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และลักษณะมุ่งอนาคต 4. การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองเป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อเด็กเป็นอย่างยิ่งทั้งในด้านบุคลิกภาพ เจตคติ ความเชื่อ ค่านิยมตลอด จนความประพฤติและรวมไปจนถึงความสำเร็จในชีวิตเด็ก ถ้าจะพิจารณาถึงความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน พ่อแม่ผู้ปกครองก็มีส่วนอยู่ไม่น้อยโดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานของตนย่อมต้องการให้เด็กได้รับ

การศึกษา ในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้พ่อแม่ที่เข้าใจจะให้ความสนใจในการศึกษาของเด็กมีเวลาในการเอาใจใส่ดูแลการเรียนของเด็ก และให้คำแนะนำในการเรียนแก่เด็กเป็นอย่างดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กสามารถศึกษาเล่าเรียนจนประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ แกรนด์ล (Grandall, n.d. อ้างถึงใน พรพจน์ กิ่งแก้ว, 2538) ที่กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีบทบาทที่หลากหลายชน พ่อแม่เป็นผู้สั่งสอน เป็นผู้เลี้ยงดู เป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุน สมาชิกในครอบครัว มีการปฏิสัมพันธ์กันในหลายๆ ด้านทำให้ได้รู้จักค่านิยม ความสนใจ ความเชื่อถือตลอดจนบุคลิกที่เป็นจริงของกันและกัน และจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าความสัมพันธ์ทางการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ มีอิทธิพลทางอ้อมส่งผ่านตัวแปรเจตคติทางการเรียน ผ่านตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตหมายความว่าความสัมพันธ์ทางการเรียนของผู้ปกครอง ที่จะทำให้เกิดยุทธศาสตร์การเรียนรู้ได้นั้นผู้ปกครองต้องให้ความสนใจในการ ศึกษาของเด็กมีเวลาในการเอาใจใส่ดูแลการเรียนของเด็ก เสริมสร้างเจตคติที่ดี รู้จักมุ่งอนาคต วางแผนการเรียนเพื่อให้เด็กสามารถศึกษาเล่าเรียนจนประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิทักษ์ วงแหวน (2546) พบว่าตัวแปรอิสระระดับนักเรียนที่ส่งผลทางบวกต่อพฤติกรรม ใฝ่เรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวรรณ กาบคำ (2551) ที่พบว่าความสัมพันธ์ทางการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

5. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยยุทธศาสตร์การเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองผู้เรียนได้มีความกล้าในการแสดงความคิดเห็น และครูมีการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง รวมทั้งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และ

สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยนักเรียนได้พึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดทักษะที่จะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ได้จริงตลอดจนสามารถเข้าใจวิธีการเรียนรู้ของตนเองได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวีณรัตน์ มณีวรรณ (2548) ที่พบว่าบรรยากาศทางการเรียนและการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มุ่งจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเองได้ ครูมีหน้าที่กระตุ้นให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อำนวยความสะดวกให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรางค์ บุญยิ่ง (2552) ที่พบว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

6. คุณภาพการสอนของครูส่งผลต่อค่าเฉลี่ยยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้เนื่องจากคุณภาพ การสอนของครู เป็นความสามารถของครูต่อกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วยความสามารถในการถ่ายทอดความรู้สอนเข้าใจง่าย การช่วยเหลือชี้แนะความรู้แก่นักเรียน ซึ่งจะสามารถทำให้นักเรียนที่ได้เรียนกับการจัดการเรียนการสอนของครูที่สอนอย่างมีคุณภาพแล้วนั้นจะทำให้เกิดผลดีและผลการเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยคุณภาพการสอนของครูเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนของนักเรียนเอง เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ในการเรียนขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ และสุดท้ายก็มีผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นจากเดิมอันเกิดจากคุณภาพการสอนของครูสอนและสอดคล้องกับงานวิจัยของสาธิต สารบุตร (2539) ที่พบว่าคุณภาพการสอนเป็นตัวแปรอิสระที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน

7. อัตราส่วนครู อัตราส่วนของครูกับนักเรียนส่งผลทางบวกต่อสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรเจตคติ

ทางการเรียน ที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้เนื่องจากอัตราส่วนของครูต่อนักเรียนเป็นจำนวนนักเรียนทั้งหมดในโรงเรียนหารด้วยจำนวนครูทั้งหมดของโรงเรียนซึ่งอัตราส่วนของครูต่อนักเรียนเป็นตัวแปรอีกตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพของนักเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพราะถ้ามีอัตราส่วนที่พอเหมาะหรือมากเกินไปพอกับจำนวนนักเรียน จะทำให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างทั่วถึงแก่นักเรียนในโรงเรียนแต่ละโรงเรียนโดยจะทำให้ผลของการจัดการศึกษา แก่นักเรียนเป็นไปได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพนักเรียนก็จะเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ในการจัดการตนเองของนักเรียนอันเป็นผลมาจากอัตราส่วนของครูต่อนักเรียนมีขนาดที่พอเหมาะกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เยาวลักษณ์ แสงสร้อย (2542) ที่พบว่า อัตราส่วนครูต่อนักเรียนเป็นตัวแปรตัวแปรที่มีอิทธิพลทางบวกต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะธิดา ทองอร่าม (2545) ที่พบว่าสัดส่วนของนักเรียนต่อครูมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพการศึกษาของสถาน ศึกษาซึ่งคุณภาพของโรงเรียนดูได้จากผลการเรียนรู้ของนักเรียนคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนั่นเอง

สรุปผลการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระระดับนักเรียนที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเองทางการเรียน การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต และเจตคติทางการเรียน ตัวแปรอิสระระดับโรงเรียน ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คุณภาพการสอนของครู ขนาดของโรงเรียน อัตราส่วนของครูต่อนักเรียน ที่ระดับ .05 ได้แก่ ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ในโรงเรียน บรรยากาศทางการเรียนระดับการศึกษาของผู้บริหาร และประสบการณ์บริหารของผู้บริหาร

2. ตัวแปรอิสระระดับนักเรียนที่ส่งผลต่อ

ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เจตคติทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ความสามารถของตนเอง ทาง การเรียน การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

3. ตัวแปรอิสระระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ย ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่ การจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตัวแปรอิสระระดับโรงเรียน ที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู และตัวแปรที่ ส่งผลต่อสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรเจตคติทางการเรียน ที่ ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ได้แก่ อัตราส่วนของครูกับนักเรียน ซึ่งส่งผล ทางบวก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่เป็น การเสริมสร้างเจตคติทางการเรียนที่ดีในการเรียนของนักเรียน ในแต่ละรายวิชา ทั้งนี้เนื่องจากการที่นักเรียนเกิดการชอบ หรือ เจตคติที่ดีทางการเรียนแล้วนั้นจะสามารถช่วยให้นักเรียนมี ยุทธศาสตร์ทางการเรียนที่ดีขึ้นอีกด้วย

2. ผู้ปกครองควรให้การดูแลเอาใจใส่ทรัพยากรของ ตนเอง ทั้งทางด้านการใช้ชีวิต การศึกษาหาความรู้เป็นต้น เพื่อที่นักเรียนจะได้รู้สึกว่ามีที่พึ่งในแม้อยามมีอุปสรรคใดๆ เกิดขึ้นในการเรียนหรือการใช้ชีวิตก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจากหาก นักเรียนได้รับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองที่มี ความอบอุ่น ใกล้ชิดแล้ว วนั้น นักเรียนจะเป็นบุคคลที่มี ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ในระดับที่ดี

3. ครูผู้สอนควรทำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เอื้อให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองได้เต็ม ตามศักยภาพของนักเรียนเอง โดยให้สอดคล้องกับหลักการ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนจะสามารถ ดึงเอาความรู้ความสามารถของนักเรียนเอง นำออกมาใช้ประโยชน์ในด้านการเรียนและพฤติกรรมกรรมกร

เรียนรู้ของนักเรียนเอง เพื่อที่จะทำให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มี ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ที่อยู่ในระดับดีอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ การเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อเป็นการหาตัวแปร เพื่อนำมาใช้ใน การวิเคราะห์พหุระดับ เพราะจะได้ตัวแปรที่สามารถนำมาใช้ใน การทำวิจัยที่มีคุณภาพและน่าเชื่อถือมากขึ้น

2. ควรมีการวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การรับรู้ ด้วยการ วิเคราะห์พหุระดับข้อมูล 3 ระดับ เช่น ระดับนักเรียน ระดับ โรงเรียน และระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2539). คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่

มาตรฐานการศึกษา : ยุทธศาสตร์ในการ เรียนรู้ . กรุงเทพฯ :กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2545). แผนการ

ศึกษาแห่งชาติ 2545 – 2559. กรุงเทพฯ :

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ณัฐวรณ กาบคำ. (2551). การศึกษาปัจจัยบางประการ

ที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2. ปรินญาณิพนธ์

มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและสถิติทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ปิยะธิดา ทองอร่าม. (2545). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ

คุณภาพของสถานศึกษา สังกัดกรม สามัญ

ศึกษา : การวิเคราะห์พหุระดับด้วยโมเดลเชิง

เส้นตรงระดับลดหลั่น. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปวีณรัตน์ มณีนวรัตน์. (2548). การศึกษาตัวแปรที่ส่งผล

ต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดกาญจนบุรีโดยการ

วิเคราะห์พหุระดับ. ปรินญาณิพนธ์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิจัย และสถิติทางการศึกษา บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
 พรพจน์ กิ่งแก้ว. (2538). องค์ประกอบทางด้านครอบครัวที่มีต่อสุขภาพจิตของผู้สูงอายุตำบลช้างเผือกอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 พิทักษ์ วงแหวน (2546). การศึกษาปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อพฤติกรรมไม่เรียนของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 จังหวัดศรีสะเกษ . วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย และสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
 เยาวลักษณ์ แสงสร้อย. (2542). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์ด้วยโมเดลเชิงเส้นระดับลดหลั่น . วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 ศุภรางค์ บุญยิ่ง. (2552). การวิเคราะห์พระระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 สายันต์ สาระบุตร. (2539). การใช้เทคนิควิเคราะห์พระระดับวิเคราะห์ตัวแปรพื้นฐานของนักเรียนด้านคุณลักษณะของนักเรียน ด้านพื้นฐานของครูและด้านสภาพแวดล้อมของชั้นเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สุขุม ดังประพฤติกุล .(2544). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางอภิปัญญาและ
 ความสามารถในการฟังภาษา อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์- คณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ – ภาษาฝรั่งเศส ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
 เสาวคนธ์ พิมพิวงษ์. (2553). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553). รายงานการประเมินการปฏิรูปการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน : ผลลัพธ์ด้านผู้เรียน . กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
 อาวุธ วาจาสิทธิ์. (2533). รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย